

žeji! Sedaj smo na planjavi pred mestom. Kako bujna in krepka rast! A mestno zidovje — to ti je razdrto in razkopano! Zasedem konja, češ, naj v mesto pojaham in ogledujem nekdanj slavno Tiberijo. Videl sem, da je dovolj uborno, nečedno, »raztrgano« mestice. Povsodi sem videl judovske obraze, in sicer prav mnoge; zakaj na večer je bilo, in judje začenjajo praznovati, kakor tudi dan šteti zvečer.

Ogledoval sem to jezero že mnogo mnogo, da bi se mi tem bolj vtisnilo v spomin, radoval sem se njegove lepote, čudil se njegovi prerodovitni okolici, a da sem mogel biti popolnoma vesel, moral sem se v duhu preseliti v drago domovino, kjer bivajo ljudje drugačni, kakor so leni beduini in zvičajni judje, — nekristijani, ki zanemarijajo ta lepa tla — in vselej so misli vzkipele v željo: o da bi sem mogli in hoteli priti Slovenci, pridnih rok, zdrava

vega telesa in krepkega duha, oni bi premenili ta kraj v pravi raj. O koliko tal je tu čisto neobdelanih!

A, tako je moralo priti. Tū je nekdanj sijala luč z nebes, božji Zveličar je hodil ob jezeru in se vozil po njem. A ni pre-rokoval tem krajem blaženstva, zakaj niso ga sprejemali kot svojca. Potnik gleda razvaline iz starodavnih časov, učenjak preiskuje, kje so bila nekdanj cvetoča mesta Betzajda, Kafarnaum, Korozaim in ne more dognati skoro ničesar: taka žalostna usoda je zadela okolico tega jezera.

Le pljuskaj sedaj v jutru ob bregove, milo mi jezero, in pripljuskaj vendar enkrat svoji okolici srečo krščanske omike! O, ko bi to bilo že sedaj tukaj, kako bi se ločil težko od tebe! A sedaj mi polniš srce s tugo in želim si skoro v domovino. O da bi domovine nikdar ne zadela nesreča, da bi v njej bival nekrščanski narod!

Listnica uredništva. S to 5. št. „Dom in Sveta“ odložim listovo uredništvo, katero zopet prevzame g. profesor dr. Lampe, ko se 3. maja vrne s potovanja po Egiptu, Palestini in Siriji. Vse gg. pisatelje zahvalim za prijazno podporo pri listu.

Dr. I. Janežić, profesor.

Izvirne krasne platnice za „Dom in Svet.“

Na izrečno željo preč. g. dr. Lampeta, da bi se knjigi „Dom in Svet“ tudi lepo vnanje lice napravilo, poprijel sem se z veseljem te misli v povzdigo domačega knjigoveštva. Po dogovoru z g. urednikom in še nekaterimi gospodi, napravil sem lepe platnice po tu prijavljenem vzorcu.

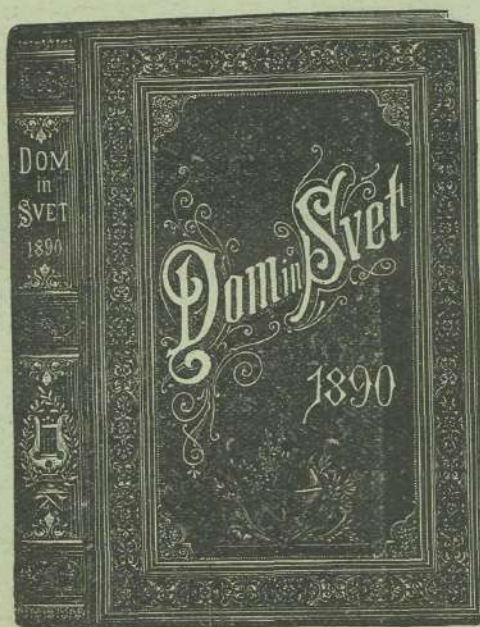
Platnice se bodo dobivale v trpežnem angleškem platnu v izbranih stanovitnih 5. naslednjih barvah: **Ognjeni, višnjevi, lisičje-rudeči, havana-rujavi in zeleni.**

Cena platnicam je: v Ljubljani **70 kr.**, s pošto **80 kr.**, z elegantno vezavo vred **1 gld. 20 kr.**

Ker se bodo platnice kmalu izdelovati pričele, prosim častite naročnike, da se **prej ko mogoče oglasijo za sprejem.** Platnic se bode napravilo le toliko, kolikor dojde naročil zaradi letne številke. — Naročnina ali pa samo naročilo pošlje naj se **blagohotno podpisanemu.**

Tudi se bodo platnice za vse dosedaj izšle letnike napravile, **za leto 1888/89 skupaj ene platnice; za leto 1890 pa posebej** in sicer samo toliko platnic, kolikor se bode oglasilo naročnikov.

Za obilno naročilo se priporoča

Janez Bonač,
knjigovez, Poljanska cesta 10.

„Domovina“ zval se bode nov **političen-gospodarski list**, kateri bode pričel izhajati začetkom maja t. l. v Celju. Izdajatelj in urednik mu bode **Dragotin Hribar**, tiskar v Celju. Prihajal bode dvakrat na mesec in stal do konca leta le jeden goldinar. Naročnina naj se pošilja pod naslovom: **Dragotin Hribar v Celju.**